

כיצד נחביב על תלמידינו את לימוד הגמרא?

"ריש לקיש אמר אם ראת תלמיד שלימודו קשה עליו כבrozל –
בשביל משנותו שאינה סדרה עליון, שנאמר: 'זהו לא פנים
קלקל' מאית תקנתיה? רובה בישיבה!" (תענית ז, ע"ב).

רש"י: שלימודו קפס עליו כבrozל – שקסס כוונת לו מרווח קוויות בפזול מאננו
שלומת סוויך לו ולייט זכל מכך כתיב זה ולפיכך היו יודע פלקן לי כמו פגוטס
כגעוות. טומך על חיים וממייצ על כפטור ומקיי עלה מלוחה לחהלטי. וככיו מכם
קרם וסוכת לו פיות קלקל, טהיין יודע טמעתו מפי פנישס קלקל, שקלקל צמתה
טסוכו קוזס גמללה.
"ירצך ציטיכס" – טיסדיינו צוי פיטיכס מנטיסט צעלמל...".

מאמר זה של ריש לקיש נאה הוא לפתו את מאמרנו, ובהמשך נקווה לבאר את
הדברים ביותר פירוט.
אין זה סוד שבדורנו ישנה התרחקות מסוימת של תלמידינו מלימודי הגמרא.
בסקר האחרון שנערך באזור צפון הארץ מתברר שהגמרא נמצאת בתחום סולם
המקצועות המשיכים את הנעור, הן מבחינת האקטואליות והן מבחינת החבנה
והקירות לתלמיד.

רבים הר"מים וראשי היישובים היושבים על המזוכה בעניין זה בכל רחבי הארץ.
בគונת מאמר זה לש忿 את הר"מים ומורי התלמוד בניסוי מעוניין שהתקיימים
בישיבתנו (ישיבה תיכונית עירונית קריית אטה) בנושא חשוב זה.

זו השנה השנייה שבה ציבור הר"מים בישיבה מקבל הדרכה ע"י הగב' זוהר הרקוב
המשמשת מדריכה בכירה מטעם מט"ח שמרכו בתל-אביב בנושא: "זרבי הוראה
אלטרנטיביות שבין תכניות תלמידים". הר"מים מקבלים הדרכה בסוגיה תלמודית
שנלמדת בישיבה ולומדים כיצד לנתחה ולהעבירה לתלמידים באמצעות הוראה
ולמידה מגוונים וחזניים כשםטרת העקרית והחשובה ביותר היא: לקרב
ולחביב על התלמיד את הטקסטים התלמודיים. איתור הקשיים ממש נקודת מוצא
לחיפוש אחר זרכוי הוראה ולמידה אחרים ושוניים.

חשוב לציין, כי במסגרת המפגשים (4 שעות אחת לשבועיים) אנו עוסקים על מיפוי
חומי הלמידה והתאמתם לתלמידים שונים, אנו עוסקים במיפוי תלמידים ותוצאות,
("תלמיד חזק", "תלמיד חלש"), עם זאת אין אנו מועלמים מהרמות השונות בכתה
(על כך נרחיב בהמשך).

תפקידינו כמורים להציג למגון תלמידים מגוון דרכם בבחינת... "חגור לבער על פי דרכו".

כאן המקום לציין כי כל כוונת החזרה היא בחיפוש אחר אלטרנטיבות בהוראה ובלמידה ולא חיללה בתכני הוראת הגמara.

בכל מפגש עסקנו בעיקרו אחד, למדנו אותו ואח"כ נתנסנו בו. זאת ע"י ישיבה בצוותים וuisוק בסוגיה הנלמדת. בתוך כל מפגש לוקח על עצמו אחד הר"מים (בשבב) הכנת משימה לתלמידים.

אנסה להציג תחילתה את העקרונות ואת התהליך אותו עברנו, ואח"כ נביא גם דוגמאות. עליינו לציין כי במאמר מוארים ומובאים המשוגים והדוגמאות בקצרה ובהבזקים מעטים מפאת קוצר היריעה. חשוב לדעת שיש "לעמל" על השיטה בהזרחה צמודה בחתירה ואח"כ להתנסות בעבודה עצמית על מנת להצליח.

1. הגישה אל ייחידת הלימוד

א. פרישת ייחידת הלימוד

בשלב ראשון אנו פורסים את כל הייחידה שקבענו לעצמנו ללמידה את תלמידינו, להציג מה יותר חשוב מהם, וזאת על מנת לחשוף את הפוטנציאל הקוריקולארי. דבר זה נעשה בעיקר להכיר את הייחידה על בעיותיה וקשייה. אחרי שלב הפרישה אנו ממיינים את החומר הלימודי של הייחידה = קטגוריות שונות, לדוגמה:

הסוגיה	מושגים	騰נים	משמעות	בקשות

ב. מטרות דיפרנציאליות

המטרות נגררות משלושה מרכיבים עיקריים: * צרכי התלמיד; * צרכי החומר; * צרכי החברה.
אנו צריכים להגדיר לעצמנו מהו הבסיס? מהי התורבתה? ומהי ההעשרה? שאנו רוצחים לתת לתלמידינו בסוגיה זו.

1. הבסיס

מנסינונו אנו יודעים כי קשה לרמר ש-100% מהתלמידים לומדים 100% של הטקסט הנלמד, ולכן אנו צריכים לבדוק בראשונה מהו הבסיס המשותף, האלמנטרי של התלמידים בכיתה חיבבים לדעת כמשמעותם את הסוגיה, ודבר זה נגזר מצרכי התלמידים. ייתכן והתלמידים יודעים היטב ענין מסוים שכבר למדו, ייתכן שצרכי החומר מאלצים אותנו לחתך משקל כבד יותר לעניין מסוים, ולעתים עניין חבורתי מסוים מחייב טיפול כבד יותר באחד מחחלקים של הסוגיה. דבר זה כל ר"מ צריך

לשкол בתחילת כל סוגיה לנפוח לגבי אוכלוסיית כיתה זו. הר"ם ציריך לשкол האם לארגן את הלמידה סביר בעניין, מושג או רעיון מרכזי או למד בוגר שורה אחר שורה. מ"מ הוא חייב לזכור שהבסיס מיועד ל-100% מהתלמידים.

2. הרחבה

פעיליות אלה באים להרחיב ולהעמיק בנושאים, ברעיונות, ובמושגים שטופלו בסיס. הן יכולות להיות סביב קטע שלא טופל בסיס, סביב מיומנות מסוימת פרשנויות וכו'. אע"פ שהרחבה נועדה לכל התלמידים, מטבע הדברים שיינו תלמידים שלא עוסקו בה. ההחלה על כך תהיה על דעת המורה והתלמיד גם יחד.

3. העשרה

העשרה כוללת את הדברים שאינם כוללים בטקסט עצמו ישירות אלא בדברים נוספים המתקשרים אליו בקשר אסוציאטיבי או מושג קרוב או דעון ובודמה. העשרה מאפשרת למורה ניהול גמיש של היכתה ע"י הפנית התלמידים שטיימו לעبور את שלבי הבסיס וההרחבה לצורך העשרה הידע בתחוםים נוספים. כך שהתלמיד "המצטיין", כפי שהוא מכונה, יוכל להמשיך הלאה בקצב אישי שלו והוא אינו מרגיש "מושעם" או חסר תעסוקה.

ג. זרמי הוראה ולמידה

עד עתה עסקנו בשאלות הקשורות ב"מה?". פרסנו את ייחדות הלימוד, החלתו מה למד בסיס ומה בהרחבה או בהעשרה וعصיו החלו להישאל שאלות ה"איך?" אין בשאלות אלה עסקנו במספר עניינים:

1. ידע מוקדם

בහנחה שידע מתחבר לידע, שאלנו את עצמנו את השאלות הבאות: מהו הידע המוקדם של התלמיד לדעתו בשביב להבini את הידע החדש לפניינו? איזה מושגים עליו לדעתו? באילו קשיים הוא יתקל? מה בידינו לעשות בשביב לפולס את המוקדים שבדרךו? את הידע המוקדם הזה אנו מספקים לתלמידים כעבודה מתרימה (למי שזוקק לה) כך שיוכלו להתחבר לטקסט בקלות ובידידות.

2. מפתחות כניסה לטקסט

ישנם מפתחות שונים על מנת להיכנס לטקסט, לדוגמה: חלוקה על פי הזרוברים (כלומר מי אמר כל נאמר בוגר). ניתן לחלק את הטקסט על פי רצף, ככלומר לחתוט ציר מרכזי ולהוציא לעת עתה קטע מסוים שאינו על הציר המרכזי ולקרוא את הטקסט רק על פי הציר המרכזי ואח"כ לקרוא את כלו. כמו כן ניתן לחלק את הטקסט גם על פי המבנה כמו: פתיחה, טיעון, נימוק, דוגמה, שאלה וכו'.

3. שכותבים

על מנת להגיע לתלמיד שהוא לומד עצמאי כדי מאוד לעסוק גם בשכותובים כלומר: כתיבת הטקסט בשפה שלנו המדוברת ולא בשפת הגמara. השכטוב צריך להיעשות ע"י הר"ם בשלב הראשון, כאשר ההדגשה היא על בניית תלמיד הכותב בשפטו את שהבין ועריך ולא תרגום טימולטני של המילים בטקסט.

4. עימוז שונה של הטקסט

הтекסט התלמודי מתאפיין בחשיבה אסוציאטיבית שלעתים לוקחת את הקורא מן הדרך הראשית לדרך צדדי. דבר המקשה על ההבנה. ניתן לעפץ את הטקסט באופן שונה ולעורך שינויים בסדר שלו. כמוון ללא דילוג ולו על מילה אחת כפי שהדגשנו. צריך לקרוא את כל הטקסט, אך לצורכי הלמידה ניתן להניח לרגע אותם שבילים המסתעפים מן הדרך ולהלך בדרך בדרכים ה"צדדיות".
ניתן להיעזר בצבעים שונים, כגון: כל הקושיות יופיעו בצעב אוזם, כל התירוצים - בכחול, הסתמכות על מקור או ראייה - בכתב, דחיה - בירוק וכיו'. כך התלמיד מגלה מיד את המבנה של הסוגיה ובצורה ידידותית הוא יכול להתקרוב לטקסט.

5. דפי עבודה לתלמידים

כל ר"ם חייב להכין לו מראש דפיiar או דפי עבודה לתלמידיו בכל יחידת לימוד. ויש לגונן את דפיiar העזר ולהתאים לאוכלוסייה כיינתו. לדוגמה: הכתנת דף של שאלות להזורה או לעיין.
עליו לזכור שישנן שאלות פשוטות הבנויות מרכיב אחד או מספר רביבים, וישן שאלות מורכבות המכילות והדורשות הפשתה והזרשות תיהלון.
ונוצר מצב שהתלמיד "זופל" לא בשל אי-ידעעה אלא על אי הבנת השאלה, ולכן במקרה זה חשוב וכדי לפשט את השאלה המורכבת לשאלות יותר קטנות ויתור פשוטות. צריך לתת את הדעת איזה תלמידים יכולים לענות על איזה שאלות, ולהתיחס לכך. כדי שהשאלות יתחלו בהיגן כלשוחה מהtekסט ולסמן בקו את המילה שעלייה יש הדגשה בשאלת. צריך לשים לב במילוי שיהיה רצף הגיוני בשאלות שתואם את דרך ההוראה והלמידה.

ה. ארגון הידע באמצעות גרפיפים

ארגון הידע הוא למעשה הפיכת הידע מאוסף פרטים למדידה משמעותית, או באמצעות פסקאות וסיכום קצרים או באמצעות מארגנים גרפיים. נציג להלן שני סוגים:

1. מפת מושגים

אנו רושמים מספר מושגים מתוך הטקסט ללא כל סדר הגיוני, ואח"כ מנסים לסדר את המושגים באמצעות חיצים המובילים ממושג, כשבכל חץ רשום הקשר שבינו לבן המושג שלו. הקשר יכול להיות קשר בזמן, קשר של סיבה ותוצאה, קשר של תנאי וכו'. חשוב מאוד שהتلמיד יבין את ההקשרים בין המושגים ומה הוביל למה.

אגב, גם את המושג עצמו ניתן לנתח באמצעות השאלות הבאות:

1. מה פירוש המושג? (על פי מקורות שונים)
2. מי קשור למושג?
3. מה מאפיין את המושג?
4. מתי בא לידי ביטוי המושג?
5. איך בא לידי ביטוי? (תיאור או פ)
6. באלו תחומים קשור המושג?
7. איך משתמשים במושג בחיי היום-יום?

חשוב לציין כי את נושא המארגנים הגרפיים מלמדים את התלמידים בתהליך מובנה ומאורגן. מן המארגנים הגרפיים ניתן להוציא שאלות פשוטות ומורכבות, ופיסකאות סיכום קצרות. המorgan הגרפי יכול לשמש כפריסתו של החומר למטרות הוראה, כסיכום החומר או כמבחן.

2. תרשיט זרימה

אף הוא מORGן גרפי, אך בשונה ממפת המושגים שבה אין הכרח לסדר כרונולוגי, יש בתרשים זרימה סדר רציף של כל התהליך וכל בעיה או קושי יסומנו בסימן מיוחד. החיצים יסייעו לתלמידים באירוגון הנלמד. לאחר שסיימנו להבהיר את החלק התיאורטי ננסה בעזרת דוגמאות מספר להבהיר את העניין בנקודות אוור ונוספת.

חשוב לציין כי תהליכי בניית דרכי ההוראה והלמידה הוא תהליך שנלמד לאורך זמן.

2. המחהה מעשית ביצועם השיטה

הסוגיה שנבחרה להדגמה לקוחה ממסכת פסחים פרק עשרי - "ערבי פסחים" בדף קא, ע"ב: "יתיב רב אידי" עד קף קב, ע"א: "תנו רבנן". זו היא סוגיה הנלמדת כידוע גם בחומר הנדרש לבחינות הבגרות.

א. פריסת ייחזת הלימוד

נוקח את כל היחידה וגפוז איתה לפי הפרמטרים הבאים, כשבכל פרמטר נציג מספר שאלות לדוגמה.

1. תכנים

- * האם שינוי מקום מבטל רצף?
- * האם שינוי מקום מצריך לברך שוב?
- * אילו מאכלים מצריכים ברכה נוספת בשינוי מקום?
- * על אילו ברכות מדובר?

2. נושאים

- * סוגיים של שינוי מקום
- * סוגיים של ברכות
- * סוגיים של מאכלים
- * נציג אחד מהחברה שנשאר - האם פוטר ברכתה?

3. רעיונות ומושגים מרובזים

- * אסור להנוט מהעולם הזה بلا ברכה.
- * ברכה ראשונה
- * חיוב ברכה
- * ברכה אחרונה
- * סוג ברכות
- * שיעור שעודה
- * היסח דעת בברכה

4. מינומניות

פיסוק, מילوت קישור, השוואת, שאלה ותשובה, זיהוי תנאים ואמוראים, זיהוי לפני-אחרי.

5. ערכיות

עקבות, מחלוקת על העניין ולא בין-אישית, היררכיה מחייבת וכו'.

6. בעיות וקשיים

השפה הארמית, פיסוק, הסוגיה משתמשת על ידע קודם, בעיה מתחום הגיאוגרפיה וכו'.

ב. מטרות דיפרנציאליות

כפי שהסבירנו, צרכים אלו להחליט בנקודת המבט הבסיס שכל תלמיד צריך לדעת ומה בכלל במסגרת של ההרחבה וההעשרה.

בסוגיה זו, בהתחשב בשלוש הקטגוריות שהזכרנו, **צרבי תלמיד**, **חומר וחברת**, החלטנו כי הקטע במילים: "הא אמרת שניי מקום צריך לברך" עד המילים "בדברים שאין טעוניים ברכה לאחריהם" - זהו היציר המרכז והבסיס.

המושגים החשובים הם: שעודה, שניי מקום, למפרע, לכתיחילה, טוען ברכה במקומו, אין טוען ברכה במקומו, מקצת חברים, צריך לברך, אין צריך לברך, עקרו רגליים ברכה ראשונה, ברכה אחורונה, רצף וקטיעה, קושיה ותירוץ, הלכה מעשה. **היעץ הקודם:** ברכות ראשונות ואחרונות, היסח דעת ברכה, טוען ברכה במקומו, אין טוען ברכה במקומו. לאחר הבסיס נרحب לשאר הסוגיה ונעשיר את התלמידים בפירושי התוספות ובנשאים ממסטת ברכות הקשורים לעניין.

ג. **דרבי הוראה ולמידה**

1. ידע מוקדם

בעזרת הידע המתירים אני מסייע לתלמיד בפריצת דרך בבחינת "מפלסי מוקשים". תלמידים שהדבר מיותר עבורם יכולים לדלג על שלב זה ולהמשיך קידמה בקצב שלהם.

דוגמה (לזרע עם ידע מוקדם במושג) **ברכת ראשונה** - כל דבר שאדם עומד להכנס לפיו הוא חייב לברך עליו קודם לכן, כדי לבקש כביכול מבורה עולם רשות לקחתו לפיו ולהזדמנות לו על כך. המילים הנאמרות לפני האכילה נקראות ברכה ראשונה והמלחים הנאמרות בסיום האכילה נקראות ברכה אחרונה.

טוען ברכה במקומו - דבר שאם אכלתי אותו במקום(Clashot) שבו הוא לא עתרתי למקום אחר ונזכרתי שלא ברכתי, או לכתיחילה טרם ברכתי עלי לחזור למקום הראשון ולברך שם.

2. מפתחות כניסה לטקסט

- * ניתן לפרק את הסוגיה ולסדרה על פי החכמים ודברייהם, למשל: ר' חסדא בשם רב הונא: שניי מקום צריך לברך...; רב אידי: הכי תניינה לה... גمرا: "ואלא רב הונא...".
- * ניתן לעשות זאת על פי המבנה: לדוגמה: **فتיחה:** "שניי מקום – צריך לברך, לא שניי...".
דאית: "ר' אידי בר אבין". **שאלת:** "ואלא רב הונא...". **תשובה:** "ר' הונא מתניתא...".

3. שיכתוב

לדוגמה: "רב אידי ישב אצל רב חסדא וכן שמע ממנו: כל העניין שניי מקום במאכל צריך לברך זה הדין מתקיים רק אם יצאתי מביתי לבית אחר; אבל מקום למקום באותו בית אין צורך" וכו'...

כיצד נחביב על תלמידים את לימוד הגמרא?

כלומר הסבר הקטע בעברית והודגש על הבנתו ולא תרגומו.

עימוד שונה של הטקסט

לדוגמת:

"**ייתיב רב אידי בר אבין**
קמיה דרב חסדא ויתיב רב חסדא
וקאמר ממשימה דבר הונא:"

"**הא דאמרת שניי מקום צריך**
לברך לא שננו אלא מבית לבית
אבל מקום למקום – לא."

"**אמר לי רב אידי בר אבין:**"

"**הכי תנינא ליה במתניתא דברי**
רב הינק ואמרי ליה במתניתא
דברי בר הינק כוותיך."

"**ואלא רב הונא מתניתא**
כא משמע לנו?
רב הונא מתניתא לא שמייע ליה."

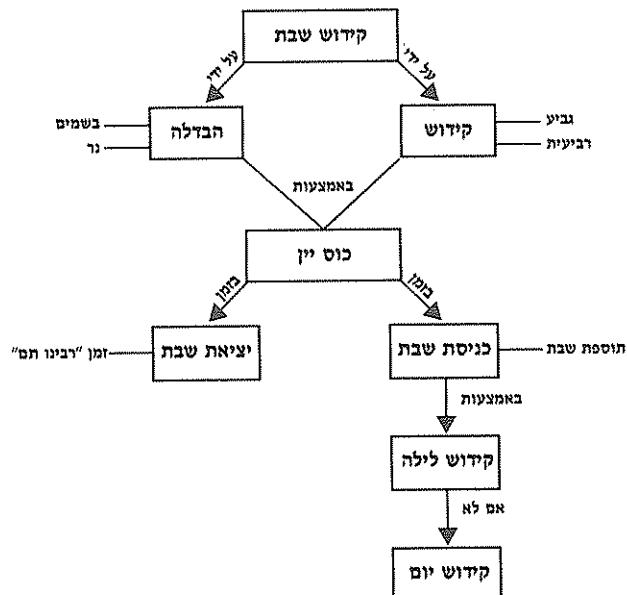
צפי עבודה לתלמידים

שאלות שאלות (דוגמה)

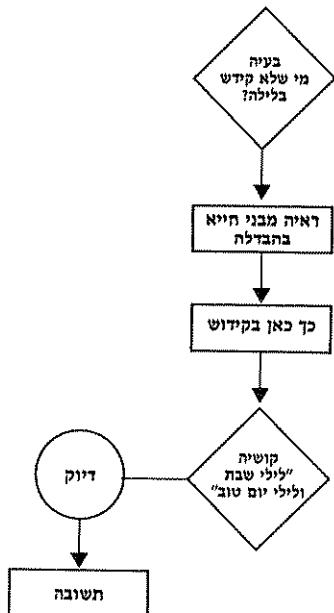
1. האם رب חסדא אמר את ההלכה בשם עצמו?
2. "שינוי מקום צריך לברך". האם לדעת רב חסדא תמי"ז צריך לברך?
3. "מתניתתא קא משמעו לן". מי משמעו לנו? ומדוע?

איירוגון הייעוד באמצעות מארגנים גרפיים

דוגמה למפת מושגים בסוגיה בדף קה, ע"א "בעא מיניה" עד זר קג, ע"א. "תנו רבנן".

דוגמה לתרשים זרימה (באותה סוגיה)

ד. שיטת חיבור התלמיד על התלמיד על פי חז"ל

למרות שנראה ממבט שטחי שככל צורת הלימוד המיחודה זאת היא כוורת לימוד שעיבדו במטוח, שמרכזו בתל-אביב, אני מעוניין להראות למעשה שאות כל שיטות הלימוד הללו כבר לימדנו חז"ל לפני כ-2000 שנה ויתר. הם לא השתמשו במושגים הללו, אולם השיטה, הרעיון והדרך היו נור לרגליהם.
להלן אך מספר דוגמאות המלמדות על הכל... ואידך זיל גמור...

א. פרישת יחידת הלימוד

* בפרשת משפטים (פרק כ"א, אי) נאמר: "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" אוומרם חז"ל במכילתא (במקומות) "תנייא: מנין שהייב הרבה לעורך משנהו לתלמידיו כשולחן ערוך" يعني שנאמר: 'אתה הראת לדעת?' תלמוד לומר: 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם'".

* וכן נאמר בירושלים (הוריות פרק ג' הלכה ה) "הסדרן קודם לפלפלן".

ב. מטרות דינמייאליות

* הגמ' במסכת חולין (דף סג, ע"ב) אומרת: "משום רבבי מאיר: לעולם ישנה אדם לתלמידיו דרך קצורה".

* הגמ' במסכת עבודה זורה (דף יט, ע"א) אומרת על הפסוק: "כי אם בתורת ה' חפצנו", "אמור רבבי אין אדם לומר תורה אלא מקום שליבו חפץ שנאמר: כי אם בתורת ה' חפצנו".

* בספרי (פרשת האזינו) נאמר: "ר' יהודה אומר: לעולם יהא אדם כונס דברי תורה כללים ומציאם פרטימ, שאם כונסם פרטימ - מייגעים אותו, ואין ידוע מה לישוט. مثل לאדם שהלך לקסרי וצריך מהו זו אן מאיים זוז להזאה, גוטלט פרט - מייגעים אותו ואין ידוע מה לישוט, אבל אם מצפים ועשה אותם סלעים ודינרי זהב, פורט ומויציא בכל מקום שירצה".

* התוספות הראשון במסכת בבא מציעא (דף ב', ע"א) אומרות: "לפי שרבי ר' יהודה הנשיא=התנאה לא היה לומד בסדר אלא כמו שהיו חפצים התלמידים, אבל כשחיברם על הסדר-חיברם...".

* במסכת דרך ארץ זוטא ג': "חמש עשרה מידות נאמרו בתלמיד חכם ואלו הן... כונס וזכרון, מרבה להשיב, שואל כענן... ומוסיף על כל פרק ופרק דבר...".

ג. מפתחות כניסה לטקסט

הגמר במסכת עירובין (נ"ד, ע"ב): "אמר רב חסדא אין התורה נקנית אלא בסימני, שנאמר: 'שמעה בפייהם', אל תקרי **שמעה אלא סימנה**'.
וישנן דוגמאות נוספות שלא הובאו כאן בשל קוצר היריעה.

סיכום:

מאמר זה הינו סיכום חלקו וקצר של עבודה מאומצתו عمل רב שהשיקיע כל צוות היר"מים בצוותא ודיבוק חבריהם בסוגיות ממש' פשחים בפרק עשרי. העלינו כאן רק מעט מזער מדוגמאות במהלך עבודתו.

יכולים אנו להעיד, שכבר אחרי תקופה לא ארוכה מא יישמו תכנית זאת, חשו בשינוי ניכר ביחסם של תלמידינו אל התלמוד, הוא הובן להם יותר והם החלו להרשות כלפי חיבתה.

אננו נשמה לשתף צוותי ר"mis בניסיונו זה ונענה לכל פניה ברצון ובסיוע מעשי במטרה להגדיל תורה ולהאדירה...
101